

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119364647
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:6119364647.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v spore žalobcu: Q.. I. Z., Y.. XX.X.XXXX, E. W. XX/XX, N. W., právne zastúpeného JUDr. Jurajom Füzérom, advokátom, so sídlom M.R.Štefánika 22, Trebišov, proti žalovanej: I.. Q. Z., Y.. XX.XX.XXXX, E. L. C. XX, R., právne zastúpenej JUDr. Pavel Piovarči ml., advokátom, so sídlom Štúrova 20, Košice, v konaní o zaplatenie 2473,07 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1500,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1500,50 Eur od 10.8.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 21,20 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou súdu dňa 29.8.2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2473,07 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2473,03 Eur od 10.8.2019 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že manželstvo strán sporu bolo uzatvorené XX.X.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 1.12.2017 sp.zn. 23P/136/2016-300 bolo manželstvo rozvedené a rozsudok nadobudol právoplatnosť 6.1.2019. Pred uzavretím manželstva žalobca nadobudol byt č. X Y. N. M. G. R. P. Y. V. Č.. XXXXX, okres Košice II, obec Košice - Západ do výlučného vlastníctva. Zánikom manželstva zanikol žalovanej právny vzťah k predmetnému bytu. Žalovanú výzvou zo dňa 5.2.2019 adresovanú na adresu jej trvalého bydliska aj do N. W. vyzval, aby byt vypratala a odovzdala ho. Žalovaná na výzvu reagovala prostredníctvom právneho zástupcu tak, že nie je objektívne spôsobilá zabezpečiť si bývanie a byt z uvedeného dôvodu vypratáť. Navrhla, aby do času zabezpečenia nového bývania mohla bývať v byte a prejavila tiež záujem o odkúpenie bytu. Poukázala na záujem maloletého syna strán sporu. Žalobca nesúhlasil s jej návrhom, nakoľko z jej strany išlo o obštrukcie za účelom pohodlného a nerušeného bývania. Žalovaná odmietala umožniť styk žalobcovi s maloletým synom. Do rozvodu podal žalobca návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia vedeného na OS Košice II pod sp.zn. 19Em 2/2017, kde poukázala na okolnosť, že styk s maloletým nebol realizovaný 12-krát. Po rozvode manželstva žalovaná dobrovoľne neplnila naďalej rozhodnutie Okresného súdu Košice II sp.zn. 23P/136/2016-300 v spojení s rozsudkom KS v Košiciach sp.zn. 8CoP 198/2018 o úprave styku s dieťaťom, preto opätovne žalobca podal návrh na úpravu na nariadenie výkonu rozhodnutia vedeného na OS Košice II pod sp.zn. 14 Em 1/2019. Žalobca poukázal na uznesenie ORPZ, odboru kriminálnej polície II, oddelenie vyšetrovania, ČVS:ORP 180/2-VYS-KE-2019, ktorým preukazoval začatie trestného stíhania pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby nakoľko žalovaná odmieta styk otca s maloletým dieťaťom. Výzvou zo dňa 3.8.2016 žalobca vyzval žalovanú, aby mu odovzdala kľúče od

bytu, nakoľko neplatila poplatky za byt. Dňa 1.9.2016 vymenil v byte zámok. Žalovaná mu 2.9.2016 poslala správu, že nemá právny titul na výmenu zámku a ona nemá zakázané nakladať s bytom. Vymenila zámok na byte. Tieto skutočnosti vyplývajú zo zápisnice o trestnom oznámení OOPZ - Západ zo dňa 9.9.2016, ČVS:ORP/ZA-KE-2016, PU1231/ZA-Ke-2016. Zároveň ako dôkaz predložil žalobca zápisnicu o trestnom oznámení OOPZ Košice - Západ zo dňa 9.9.2016, ktorou preukazuje, že na žalovanú podal trestné oznámenie, nakoľko mu bránila v užívaní bytu. Uznesením ČVS:ORP2791/ZA-KE-2016 zo dňa 30.9.2016 vec bola odovzdaná Okresnému úradu Košice na prejednanie priestupku. Rozhodnutím Okresného úradu Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy mu bolo listom zo dňa 12.12.2018 oznámené, že vec týkajúca sa podozrenia z priestupku žalovanej bola odložená v zmysle § 66 ods. 1 písm.a/priestupkového zákona. Dňa 1.3.2019 vymenil zámok v byte, lebo sa nevedel do bytu dostať. Žalovaná v byte nebola s dieťaťom a výmenu zámku žalovanej oznámil. Žalovaná následne ihneď vymenila zámok na byte. Z uvedených dôvodov podal na Okresný súd Košice II žalobu o vypratanie bytu. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 22C 12/2019. Po podaní žaloby na súd o vypratanie bytu dňa 6.3.2019 právny zástupca žalovanej zaslal právnomu zástupcovi žalobcu email o poskytnutí lehoty na vypratanie bytu do 30.6.2019. Právny zástupca žalobcu oznámil žalovanej, že prijíma návrh na vypratanie bytu do 30.6.2016. Emailom z 1.7.2019 žalovaná oznámila žalobcovi, že sa z bytu odsťahovala a fakticky mu kľúče od bytu odovzdala 15.6.2019, keď prišiel za žalovanou za účelom realizácie styku s maloletým dieťaťom strán sporu. Žalobu o vypratanie bytu žalobca vzal späť. Pri príchode do bytu zistil, že byt je vypratý a úplne prázdny bez kuchynskej linky. Žalovaná podala voči žalobcovi trestné oznámenie vo veci podozrenia z prečinu nebezpečného vyhrážania, počas trvania manželstva sa žalobcovi vyhrážala s uvedením, že ho dá trestne stíhať aby mu zabránila v styku s dieťaťom. Po incidente 3.4.2016, kedy mu žalovaná znemožnila vykonať služobnú cestu, sa z bytu žalobca odsťahoval, nakoľko mal obavy, že žalovaná opätovne nafinguje, že jej ubližuje, že sa jej vyhráža a vec ohlási na políciu, aby bol žalobca trestne stíhaný. Odvtedy v byte nebýva.

Na uvedené navrhol pripojiť spis v rozvodovej veci vedenej na OS Košice II sp.zn. 23P 136/2016 a spis ORPZ Košice, odboru poriadkovej polície OOPZ Košice - Západ, ČVS:ORP-1114/ZA-KE-2016.

Žalobca predložil súdu ako dôkaz Rozhodnutie Okresného úradu Košice, odboru všeobecnej vnútornej správy zo 7.10. 2016, sp.zn. OU-KE-OVVS2-2016/027769 a ktorým preukázal súdu, že bolo zastavené voči nemu priestupkové konanie, nakoľko nebolo preukázané, že sa mal žalovanej 25.3.2016 vyhrážať zabitím.

Ako dôkaz predložil súdu Upovedomenie Okresného úradu OÚ-KE-VVS-2019/022032 zo dňa 10.4.2019, ktorým preukázal, že Okresný úrad odložil proti žalovanej jeho oznámenie o spáchaní priestupku na skutkovom základe, že žalovaná 4.3.2019 vymenila zámok na byte v Košiciach.

Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalovaná zasahovala do jeho práv na pokojné užívanie bytu, úmyselne a intenzívne dlhodobo porušovala dobré mravy a počínala si tak, že dochádzalo ku škode na jeho majetku demontovaním kuchynskej linky, vstavanej skrine, ktoré nadobudol pri uzavretí manželstva. Nechcela sa vysťahovať z bytu vo vlastníctve žalobcu ani po rozvode. Žalobca poukázal na jeho výdavky s bývaním, platbami za užívanie bytu. Vzhľadom na predchádzajúce konanie zo strany žalovanej sa do bytu nenastahoval. V byte nebýval od 3.4.2016 do 15.6.2019 a býval u svojich rodičov, kde sa podieľal na platení poplatkov za užívanie ich domu a platil aj nájomné. Vzhľadom na uvedené uplatnil voči žalovanej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a to vo výške poplatkov za energie správcovi bytu spoločnosti Byfos s.r.o. mesačne 45,66 Eur, za obdobie od 6.do 31.1.2019 vo výške 38,26 Eur a za mesiace február až máj 2019 po 45,66 Eur, za obdobie od 1.do 15.6.2019 vo výške 22,83 Eur a poplatok za službu Antik Telecom s.r.o. za žalované obdobie od 6.1.2019 do 15.6.2019, pričom mesačný poplatok za službu predstavoval 17,92 eur. Zároveň keďže žalovaná po rozvode manželstva bývala v byte vo výlučnom vlastníctve žalobcu, žalobca od nej požadoval náhradu zodpovedajúcu výške trhového nájmu bytu, pričom v lokalite, kde sa nachádza byt vo vlastníctve žalobcu, predstavuje prenájom za jednoizbový byt sumu 400 eur mesačne, pričom byt vo vlastníctve žalobcu je 1,5-izbový a za 1,5 izbový byt v lokalite bytu vo vlastníctve žalobcu sa byty prenajímajú v sume 550 Eur mesačne.

2. Žalovaná proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 30Up/1136/2019 zo dňa 13.9.2019 podala v zákonom stanovenej lehote odpor, ktorý odôvodnila skutočnosťou, že neuznáva nárok žalobcu na náhradu bezdôvodného obohatenia. Poukázala na okolnosť, že je pravdou, že byt nadobudol žalobca pred uzavretím manželstva strán sporu, avšak do bytu investovali za trvania manželstva. Žalovaná investovala do zariadenia interiéru, zakúpila plastové okná, podlahy. Počas trvania manželstva vzniklo žalovanej odôvodnené právo užívať predmetnú nehnuteľnosť. Podľa názoru žalovanej ani zánikom manželstva nebol oprávnený žalobca spravodlivo od nej žiadať, aby predmetný byt opustila. V byte žila so spoločným maloletým dieťaťom strán sporu, o čom žalobca mal vedomosť,

keďže ho v byte navštevoval a zdržiaval sa v ňom. Napriek okolnosti, že v Občianskom zákonníku nie je upravený nárok na bytovú náhradu rozvedeného manžela, s poukazom na ustálenú judikatúru zastáva žalovaná názor, že jej právne postavenie po rozvedení manželstva z hľadiska bývania musí byť posúdené analogicky podľa ust. § 853 Občianskeho zákonníka a v zmysle ust. § 713 ods. 1 OZ, ktoré zakotvuje právo na bytovú náhradu aj iným osobám ako nájomcom bytu. Poukázala na okolnosť, že žalobca jej po rozvedení nezaobstaral bytovú náhradu, a to napriek skutočnosti, že byt obývalo aj žalobcove vlastné maloleté dieťa. Žalovaná poukázala na rozpor s dobrými mravmi pre uplatnenie nároku žalobcu na bezdôvodné obohatenie. Poukázala na okolnosť, že žalobca pri rozvedení v rámci svojej procesnej obrany vo vzťahu k vyživovacej povinnosti argumentoval, že sa podieľa na úhrade nákladov spojených s užívaním nehnuteľnosti, čo súd zohľadnil pri určení výšky jeho vyživovacej povinnosti k maloletému synovi L., ktorú súd určil výrazne nižšiu než bola žalovanou navrhovaná a požadovaná. Poukázala na okolnosť, že žalobca nebol donútený spoločnú domácnosť opustiť, avšak po opustení spoločnej domácnosti mal žalobca k dispozícii kľúče od predmetnej nehnuteľnosti, mal umožnený prístup do bytu. Ani po rozvedení podľa názoru žalovanej nebol žalobca oprávnený spravodlivo od žalovanej požadovať, aby byt opustila. Po rozvedení manželstva byt vo vlastníctve žalobcu dlhodobo a nepretržite neužívala, mala uskladnené osobné veci a nábytok. Do bytu chodila v čase keď jej to ukladal rozsudok súdu vo vzťahu k právu žalobcu stretávať sa s maloletým synom a iba za týmto účelom. V tomto čase tam chodil aj žalobca a trávil tam čas so synom, kedy nebola prítomná žalovaná. Žalobca do bytu pravidelne chodieval, užíval ho, napr. sprchoval sa, spal, čo bolo možné zistiť z iného spôsobu ustlania postele, stravoval sa, čo bolo možné zistiť z úbytku potravín v byte, nechal svoje použité oblečenie a pod. Zo strany žalovanej došlo aj k návrhu na uzatvorenie nájomnej zmluvy, čo však žalobca odmietol. Napriek skutočnosti, že v byte žalobcu po rozvedení fakticky trvale nebývala, iniciatívne žalovaná uhrádzala poplatky za energie a koncesionársky poplatok. Konanie žalobcu vníma ako akt pomsty, pričom jediným účelom vedenia tohto konania je podľa jej názoru nátlak na osobu žalovanej. Žalobca mal vedomosť, že si zabezpečila bývanie v byte na C.Z. Y. K., ktorého adresa mu bola známa, keďže v ňom predtým viedli spoločnú domácnosť, napriek tomu korešpondenciu doručoval na adresu rodičov žalovanej do N. W., rovnako tak na adresu Miestneho úradu MČ Košice - P.. Zároveň žalobca doručoval korešpondenciu na adresu svojho bytu na N.Š. M.. Žalovaná vzniesla námietku aj voči výške žalobcom požadovaného nájomného, ktoré vychádza z úvah žalobcu, ako aj ktoré sa snaží objektivizovať ponukami na realitných portáloch, ktoré nemajú právnu relevantnú výpovednú hodnotu. Poukázala na skutočnosť, že výšku nájomného je preukázateľne nesporne schopný určiť iba znalec vo forme vypracovania znaleckého posudku.

3. Súd vychádzal zo žalobcom predložených listinných dôkazov, výpovedi strán sporu a zistil tento skutkový stav:

4. Rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 23P 136/2016 bolo manželstvo strán sporu rozvedené právoplatne dňa 6.1.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8CoP/198/2018-376. Táto okolnosť stranami sporu nebola sporná, ako ani skutočnosť, že žalobca je výlučným vlastníkom 1,X-Q. E. Č.. X Y. M. N. XX G. R.Q., P. Y. V. Č.. XXXXX. O titule nadobudnutia vlastníctva bytu žalobca v konaní predložil kúpnu zmluvu zo dňa 7.3.2012 uzavretú žalovaným ako kupujúcim s predávajúcim G. Ž. A. Q.. G. Ž.. Vlastníctvo bytu žalobca osvedčil aj čiastočným výpisom z LV z katastra nehnuteľností č. XXXXX pre okres Košice II, obec Košice - Západ, katastrálne územie Terasa. Z odôvodnenia rozsudku o rozvedení manželstva strán sporu vyplýva výpoveď žalobcu o opustení spoločnej domácnosti s manželkou po incidente, keď ho žalovaná nepustila na služobnú cestu a od uvedenej doby býval u svojich rodičov, pričom v byte jeho vlastníctve ostala bývať jeho manželka s maloletým dieťaťom, za ktorý on platil nájom a hypotéku a zároveň prispieval na náklady na spoločnú domácnosť rodičom sumou 200 Eur mesačne, pričom výdavky, zálohové platby na byt predstavovali sumu 45,66 Eur, za vodu, kúrenie, fond opráv a služby a 17,92 Eur za káblovú televíziu. Zároveň z odôvodnenia citovaného rozsudku vyplýva, že žalobca od odchodu zo spoločnej domácnosti opakovane na úrade práce oznamoval problémy pri realizácii styku s maloletým synom L., podával na Okresný súd Košice II návrhy na vydanie neodkladných opatrení, ktorými žiadal o úpravu styku s dieťaťom. Dňa 18.5.2017 Krajský súd v Košiciach v konaní č. 8CoP 130/2017 zmenil rozhodnutie uznesenia Okresného súdu Košice II č.k. 23P184/2016-86 o úprave styku otca s dieťaťom a nariadil výkon styku otca s dieťaťom v neštátnom zdravotníctvom zariadení za prítomnosti psychologičky bez prítomnosti matky.

5. Žalobca v konaní predložil rozhodnutie Okresného úradu, odboru všeobecnej internej správy sp.č. OUK-OVVS2-2016/027769 zo dňa 7.-10.2016, z ktorého vyplýva, že konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa žalobca mal dopustiť tým, že dňa 25.3.2016 na ulici N. XX G. R. sa mal svojej manželke - v tomto konaní žalovanej vyhrážať zabitím s kuchynským nožom v ruke a od októbra 2015 mal svoju manželku viackrát fyzicky napadnúť a to tak, že mal do nej soúť, čím mal úmyselne narušiť občianske spoluzitie vyhrázaním sa, ujmu na zdraví a iným hrubým správaním zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo nebolo obvinenému z priestupku preuázané.

6. Žalobca v konaní predložil Zápisnicu o trestnom oznámení spísanú OOPZ Košice - Západ, ČVS:ORP-ZA-KE-2016 zo dňa 9.9.2016, z obsahu ktorej vyplýva skutočnosť, že žalobca podal trestné oznámenie na žalovanú z dôvodu, že táto mu bránila v užívaní bytu v jeho vlastníctve na N. XX v Košiciach. Z výpovede vyplýva, že dňa 3.4.2016 odišiel z bytu, nakoľko žalovaná na neho podala trestné oznámenie, že ju napadol nožom. Žalovaná ostala bývať v jeho byte s maloletým synom. Do bytu viac nechodil, aby sa vyhol ďalším trestným oznámeniam z jej strany. V predmetnej výpovedi uviedol, že zasielal žalovanej výzvu, aby uhradila polovicu nájomného, ako aj nedoplatok, ktorý vznikol v súvislosti s užívaním jeho bytu. Následne vyzval žalovanú listom zo dňa 3.8.2016, z 22.8.2016 a 24.8.2016, aby sa žalovaná z bytu vysťahovala, zobrala si osobné veci a odovzdala žalobcom kľúče od bytu, nakoľko na tieto výzvy nereagovala, dňa 1.9.2016 vymenil zámok na svojom byte, dňa 2.9.2016 mu prišla sms správa od žalovanej, že vymenila zámok s oznámením, že nebolo vydané predbežné opatrenie, ktorým by žalovanej súd zakázal nakladať s bytom a vecami.

7. Žalobca v konaní predložil Oznámenie Mestskej časti Košice - Západ o zrušení trvalého pobytu žalovanej na adrese N. XX, R. Č..E. X od 7.2.2019 na základe návrhu žalobcu.

8. Žalobca v konaní predložil Uznesenie OOPZ ČVS:ORP-2791/ZA-KE-2016 z 30.9.2016, ktorým bola vec podozrenia z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytového priestoru, ktorého sa mala dopustiť žalovaná tým, že od 3.4.2016 mala brániť žalobcovi v užívaní bytu na N. XX G. R., odovzdaná Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy, ulici Komenského 52 v Košiciach na prejednanie priestupku.

9. Žalobca v konaní predložil Upovedomenie Okresného úradu č. OUK-OVVS2-2019/022032 z 10.4.2019, v zmysle ktorého Okresný úrad odložil vec týkajúcu sa podozrenia sa z priestupku proti majetku, ktorého sa mala žalovaná dopustiť vymenením zámku na vchodových dverách bytu vo vlastníctve žalobcu z dôvodu, že skutok o ktorom sa malo konať nie je priestupkom v zmysle priestupkového zákona, ale právnym vzťahom v zmysle Občianskeho zákonníka a poškodený si svoje práva môžu uplatniť na príslušnom súde, a to žalobou o vypratanie nehnuteľnosti.

10. Žalobca v konaní predložil Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, ČVS:ORP-180/2-BIS-KE-2019 zo dňa 16.5.2019, ktorým bol pribratý znalec v trestnej veci vedenej pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby na podklade skutočnosti, že v období od roku 2015 do doby vydania uznesenia v byte na N. XX G. R. a na iných miestach, mal byť maloletý fyzicky týraný spôsobom, že žalovaná maloletého neoprávnené odlučuje od jeho otca, znemožňuje mu styk s otcom, v byte umiestňuje u svojich rodičov na inej adrese syna s uvedením, že syn je chorý, syna núti, aby predstieral chorobu. Bol pribratý znalec z odboru psychológie.

11. Listom zo dňa 3.8.2016 žalobca vyzval žalovanú na vypratanie bytu v jeho vlastníctve do 20.8.2016.

12. Listom zo dňa 25.6.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú, aby mu uhradila trhovú cenu nájmu za byt v jeho vlastníctve na N. XX G. R., ktorý užíva, pričom nehradila poplatky za internet, energie a nájomné do rozvodu ani po rozvoze, pričom trhovú cenu nájmu žalobca vyčíslil v sume 400 Eur mesačne. V predmetnej výzve zároveň upozornil žalovanú na výzvu zo dňa 5.2.2019, aby byt vypratala do 28.2.2019 a kľúče odovzdala žalobcovi. Podľa kópie poštových doručení predložených žalobcom predmetná výzva bola žalovanej doručovaná na adresy N. XX, R., I. XXX, N. W. A. N. Č. R.Q. - P.. Listom zo dňa 12.8.2019 Miestny úrad MČ Košice - Západ oznámil žalobcovi, že žalovaná zásielku neprevzala a táto bola uložená od 25.7.2019 do 9.8.2019.

13. Žalobca v konaní predložil žalobu o vypratanie bytu podanú na Okresný súd Košice II zo dňa 5.3.2019, v zmysle ktorej sa domáhal od žalovanej vypratania bytu Č.. X Y. N. XX G. R.. V uvedenom návrhu na vypratanie bytu poukázal na skutočnosť, že styk s maloletým dieťaťom nebol realizovaný 12-krát, ako aj na skutočnosť, že dňa 1.3.2019 vymenil v byte zámok, lebo sa nevedel do bytu dostať, avšak následne žalovaná 4.3.2019 na byte opätovne vymenila zámok.

14. Žalobca v konaní predložil emailovú komunikáciu zo dňa 1.7.2019, v zmysle ktorej žalovaná žalobcovi oznámila, že sa odsťahovala sa z bytu vo vlastníctve žalobcu k 31.5.2019 a v emailovej komunikácii zároveň žalovaná uviedla, že fabka a kľúče sú jej, môže si žalobca vymeniť zámok a fabku jej vrátiť. Byt vo vlastníctve žalobcu od 1.6.2019 neužíva a vypratala z neho veci.

15. Žalobca v konaní predložil ceny prenájmov bytov v lokalite Košice - Západ uverejnené realitnými kancelármi, z ktorých vyplýva ponuka na prenájom 1,5 izbového bytu na Sídlisku R. Y. M. L. za sumu 400 Eur na mesiac, ponuka je k dátumu 18.6.2019.

16. Žalobca v konaní predložil mesačný zálohový predpis platieb za byt na N. XX G. R. v jeho vlastníctve, z ktorého vyplývajú mesačné zálohové platby za byt vo výške 45,66 Eur, ako aj zmluvu o zriadení a poskytovaní pripojenia k sieti internet uzavretý medzi spoločnosťou Antik a žalovaným, z ktorého vyplýva miesta poskytovania služby N. XX G. R. s cenou poplatku za mesačné služby 17,92 Eur.

17. Žalobca v konaní predložil výpis z účtu, z ktorého vyplývajú platby od januára do júna 2019 za služby Antik Telecom vo výške 19,92 Eur a platby spoločnosti Byfos od januára do júna 2019 po 45,66 Eur mesačne.

18. Zo žalovanej predloženej listinných dôkazov - platobných dokladov Sipo vyplýva, že táto uhrádzala za byt na N. XX G. R. poplatky za elektrinu, rozhlas a televíziu, ako aj plyn v mesiaci január 2019 v sume 31,64 Eur, v mesiaci február 2019 - 19,64 Eur, v mesiaci marec 2019 - 19,64 Eur, v mesiaci apríl 2019 - 13,40 eur, v máji 2019 - 4,64 Eur.

19. Z emailovej komunikácie predloženej žalovanou v konaní vyplýva, že táto prostredníctvom právneho zástupcu 1.3.2019 odpovedala na výzvu žalobcu zo dňa 5.2.2019, že nie je schopná v zmysle výzvy žalobcu vypratať byt v ním požadovanej lehote a zabezpečiť si iné bývanie a navrhla do času zabezpečenia nového bývania znášať náklady súvisiace s bytom za energie, platby SIPO. V prípade súhlasu žiadala oznámenie príslušných platobných informácií za účelom realizácií potrebných platieb a prejavila záujem o odkúpenie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu.

20. Žalobca na pojednávaní dňa 3.12.2020 potvrdil skutočnosti uvádzané v žalobe v konaní. Žalovaná užívala byt vo vlastníctve žalobcu v spornom období, pričom kľúče od bytu odovzdala dňa 15.6.2019, kedy malo dôjsť k styku žalobcu s maloletým dieťaťom v byte na N. XX G. R.. Po ohliadke bytu následne zistil, že byt je vypratý vrátane zariadenia, bola privolaná policajná hliadka. Žalovanú už počas rozvodového konania vyzýval na prispievanie úhrady za byt a vypratanie bytu, čo žalovaná nerešpektovala, preto pristúpil k výmene zámku na byte, avšak žalovaná následne hneď na druhý deň opätovne vymenila zámok. Aj po rozvode bola žalovaná vyzvaná na prispievanie na úhrady za byt, čo nerešpektovala a následne v marci 2019 žalobca vymenil zámok, pričom žalovaná hneď na druhý deň opätovne vymenila svoj zámok na dverách bytu. Byt v žalovanom období neužíval žalobca, do bytu chodil len za účelom odovzdania dieťaťa v rámci styku s dieťaťom, pričom tento sa uskutočnil len raz po dobu 15 minút. Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že žalobcove veci ostávali v byte, prípadne nedojedené potraviny. Od marca 2019 opätovne nemal kľúče od bytu, keďže žalovaná vymenila zámok. Tieto kľúče nemal ani v predchádzajúcom období, keďže už aj v predchádzajúcom období ako uviedol vymenila zámok na byte. Žalobu o vypratanie bytu zobral späť, keďže došlo k dohode o vypratání bytu. Žalovaná mala číslo účtu žalobcu, z ktorého jej zasielal výživné a vedela výšku platieb za byt, tieto mohla poukazovať žalobcovi na tento účet. V septembri 2016 síce kľúče mu zo strany žalovanej boli zaslané, avšak tieto kľúče nekorespondovali so zámkom na byte v jeho vlastníctve.

21. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že byt vo vlastníctve žalobcu užívala do 30.1.2019, kedy došlo k styku maloletého dieťaťa so žalobcom. Keďže tento styk však bol problematický, od 1.2.2019 mala v byte už len veci a tieto vypratala 31.5.2019. O tejto skutočnosti elektronicky informovala žalobcu a v byte sa zdržiavala od februára 2019 len za účelom styku maloletého dieťaťa so žalobcom. Kľúče od

bytu po výmene zámku v marci 2019 neodovzdala žalobcovi, nakoľko si neodst'ahovala veci, keďže stále verila, že dôjde k uzatvoreniu nájomnej zmluvy so žalobcom, na uzatvorenie ktorej žalobcu vyzýval prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Nájomnú zmluvu k inému bytu neuzatvorila, nakoľko v byte vo vlastníctve žalobcu býval maloletý syn, ktorý navštevoval v uvedenom obvode aj školské zariadenie, mal tam kamarátov a zároveň do zariadenia bytu vo vlastníctve žalobcu investovala svoje finančné prostriedky.

Podľa ust. § 126 OZ, Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.
(2) Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Podľa ust. § 451 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
Bездôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

22. Súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu neboli sporné skutočnosti, že žalobca je vlastníkom bytu č. X Y. N. XX G. R., pričom manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené dňa 6.1.2019. Tvrdenie žalobcu, že byt vo vlastníctve žalobcu žalovaná užívala, potvrdila samotná žalovaná svojou výpoveďou, keďže uviedla, že byt s maloletým synom užívala reálne do 31.1.2019, následne v byte mala až do 31.5.2019 veci ako aj veci maloletého dieťaťa a v byte sa zdržiavala za účelom styku žalobcu s maloletým dieťaťom, pričom nepoprela tvrdenie žalobcu, že kľúče od bytu v jeho vlastníctve žalobcovi reálne odovzdala 15.6.2019. Žalovaná potvrdila skutočnosť, že k výmene zámku na byte žalobcu došlo v septembri 2019 po tom, čo zámok vymenil sám žalobca na byte. Skutočnosť, že žalobcovi odovzdala žalovaná kľúče od bytu, ktoré by korešpondovali so zámkom v byte žalobcu, táto v konaní nepreukázala, pričom žalovaný uviedol, že mu boli zaslané kľúče, ktorými sa nevedel dostať do bytu vo svojom vlastníctve. Zároveň žalovaná svojou výpoveďou potvrdila skutočnosť, že po výmene zámky na byte vo vlastníctve žalobcu v marci 2019 opätovne vymenila zámok na byte.

Súd uveril tvrdeniu žalobcu, že tento sa v byte nezdržoval a až do odovzdania kľúčov do 15.6.2019 žalovanou neužíval, vzhľadom na jeho obavy z možného obvinenia žalovanou v trestnom konaní, ku ktorému došlo jednak samotným podaním návrhu na trestné stíhanie už v roku 2016, čo potvrdzujú aj listinné dôkazy predložené žalobcom v konaní, (zápisnica o jeho výsluchu pred OOPZ Košice zo dňa 11.4.2016, ako aj rozhodnutie Okresného úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 7.10.2016, ktorému bola vec postúpená) a okolnosť, že zo strany žalovanej dochádzalo aj po rozvode k podaniu trestného oznámenia na žalobcu, potvrdila samotná žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 3.12.2020. Skutočnosť, že žalobca v rozhodnom žalovanom období riadne užíval byt v jeho vlastníctve, nepreukazuje tvrdenie žalovanej, že v byte sa nachádzali veci žalobcu, prípadne nedojedené potraviny, zmizol doklad o vyúčtovaných plneniach za byt, ktorý sa v byte nachádzal, tieto žalobkyňou ani neboli preukázané a realizácia styku žalobcu s mal. dieťaťom nepreukazuje riadne užívanie bytu za celú žalovanú dobu žalobcom.

23. Na základe vyššie uvedeného súd uzavrel, že žalovaná po rozvode manželstva strán sporu od 6.1.2019 do 15.6.2019 užívala byt vo vlastníctve žalobcu, v byte žalobcu sa nachádzali jej veci a byt riadne odovzdala odovzdaním kľúčov až dňa 15.6.2019.

24. Samotné elektronické oznámenie žalovanou, že byt opustila 30.5.2019 a žalobca si môže vymeniť zámok na dverách bytu nie je riadnym odovzdaním bytu zo strany žalovanej žalobcovi.

25. Žalovanej po rozvode manželstva strán sporu nevzniklo v byte vo vlastníctve žalobcu ani odvodené právo bývania k bytu v jeho vlastníctve a ani právo na zabezpečenie náhradného ubytovania zo strany žalobcu, pričom užívaním bytu až do riadneho odovzdania žalovanou vzniklo žalovanej voči žalobcovi z dôvodu neuhrádzania nájomného zodpovedajúceho trhovej cene nájmu, ako aj zálohových platieb za služby bezdôvodné obohatenie.

26. Súd zároveň konštatuje, že i v prípade, že by žalovanej vzniklo právo na náhradné ubytovanie zo strany žalobcu, toto by mohlo byť zabezpečené žalobcom formou nájmu bytu, teda žalovaná by bola povinná uhrádzať trhovú cenu nájmu prenajímateľovi bytu. O skutočnosti, že žalovaná si bola vedomá povinnosti uhrádzať nájomné žalobcovi, svedčí aj skutočnosť, že sama žalobcu vyzývala na uzatvorenie nájomnej zmluvy, prípadne na odkúpenie bytu. Požadovanie trhovej ceny nájomného zo strany žalobcu ako vlastníka bytu voči žalovanej, ktorá byt užívala bez právneho titulu, nie je v rozpore s dobrými mravmi ani s ohľadom na skutočnosť, že táto byt užívala s maloletým synom strán sporu, nakoľko na túto skutočnosť súd prihliadol pri určení výšky takto stanoveného nájomného.

27. Súd mal za to, že žalobca dostatočne v konaní preukázal výšku požadovaného nájomného predložením ponuky prenájmu bytov v lokalite, kde sa nachádza byt žalobcu realitnými kancelármi, ktoré ponuky zohľadňujú trhovú cenu nájmov bytov v uvedenej lokalite. Z ponuky realitnej kancelárie predloženej žalobcom v konaní vyplýva výška nájmu 400 Eur mesačne avšak zároveň nevyplýva okolnosť, že mimo takto stanovenej výšky mesačného nájomného by mali byť uhrádzané osobitne zálohové platby za byt správcovi bytu, prípadne platby za médiá (elektrina a plyn a rozhlas, internet).

28. Na základe vyššie uvedeného súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaná užívala byt vo vlastníctve žalobcu v období od 6.1.2019 do jeho riadneho odovzdania a vypratania do 15.6.2019 bez právneho titulu, žalobcovi vznikol nárok na bezdôvodné obohatenie voči žalovanej vo výške trhovej hodnoty nájomného ním preukázanej, v ktorom by bola zahrnutá cena zálohových platieb za správu bytu a médiá, pričom z výška takto určeného nájomného 400 Eur mesačne v uvedenom období súd odčítal relevantnú časť trhovej ceny nájomného, na ktorú by musel prispievať samotný žalobca na maloleté dieťa strán sporu, ktoré byt užívalo spolu so žalovanou, t.j. z trhovej ceny nájmu za obdobie od 6.1.2019 do 15.6.2019 zo sumy 2123 Eur súd odrátal jednu štvrtinu nákladov, na ktorú by žalobca musel prispievať za maloletého syna strán sporu. t.j. sumu 530,75 Eur (v ktorej by boli zahrnuté aj zálohové platby za byt pripadajúce na mal. dieťa, ktoré už realizoval) a následne zo sumy 1593,50 eur súd odrátal platby žalovanej v uvedenom období na elektrinu, plyn, rozhlas, (a tieto na základe predložených dokladov SIPO žalovanou predstavujú sumu 92,96 eur) a na základe uvedeného súd zaviazal žalovanú na úhradu bezdôvodného obohatenia žalobcovi predstavujúcu trhovú cenu nájmu v žalovanom období na sumu 1500,50 Eur.

29. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú z vyššie uvedených dôvodov zamietol, keďže nárok v prevyšujúcej časti nemal za preukázaný.

30. Súd nevykonal žalobcom navrhované dokazovanie pripojením spisu OS Košice II sp.zn. 19Em 2/2017 ohľadne výkonu rozhodnutia vo veci realizácie styku žalobcu s maloletým dieťaťom a spisom ČVS:ORP-180/2-VYS-KE-2019 ohľadne vyšetrovania trestného stíhania zločinu týrania blízkej osoby z dôvodu, že žalovaná odmieta styk s maloletým dieťaťom, nakoľko styk žalobcu s maloletým dieťaťom strán sporu nie je predmetom tohto konania.

Zároveň súd nevykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu OS Košice II sp.zn. 22C 12/2019 navrhovaného v konaní žalobcom o vypratanie bytu, nakoľko začatie konania o vypratanie bytu žalobca preukázal predložením žaloby, pričom sám potvrdil, že zobral žalobu o vypratanie bytu späť na základe dohody strán sporu.

Zároveň súd nevykonal dokazovanie ani oboznámením obsahu spisu OS Košice II sp.zn. 23P 136/2016 v rozvodovej veci strán sporu, nakoľko skutočnosti týkajúce sa príčiny rozvodu a sťahovania žalobcu zo spoločnej domácnosti vyplývajú zo samotného rozsudku o rozvode strán sporu, ktoré žalobca predložil do spisu a zároveň súd nevykonal dokazovanie ani oboznámením spisu OR PZ Košice, OOPZ Košice - Západ, ČVS:ORP/1114/ZA-KE-2016, ktorý mal preukazovať podanie trestného oznámenia zo strany žalovanej na žalobkyňu v roku 2016, nakoľko tieto skutočnosti preukazujú listinné dôkazy predložené žalobcom v konaní a to zápisnicou o jeho výsluchu v tomto trestnom konaní, ako aj následné rozhodnutie Okresného úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 7.10.2016, ktorému bola vec postúpená a toto rozhodnutie žalobca v konaní súdu preukázal.

Súd nevykonal ani znalecké dokazovanie na určenie výšky trhovej ceny nájmu za byt vo vlastníctve žalobcu v žalovanom období napriek námietke žalovanej k výške žalobcom požadovaného nájomného, keďže žalovaná len poukázala, že výšku nájomného môže preukázateľne a nesporne určiť iba znalecký posudok, avšak samotné nariadenie znaleckého posudku v konaní nenavrhla a za týmto účelom nezložila ani zálohu, pričom súd tak ako už vyššie v odôvodnení uviedol, za relevantný a dostatočný

dôkaz na preukázanie trhovej ceny nájmu považoval žalobcom predloženú ponuku nájmu s uvedením trhovej ceny nájmov bytu realitnou kanceláriou.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 vládneho nariadenia SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Nakoľko žalobca v konaní preukázal, že žalovanej bola doručená výzva na úhradu dlžných úhrad nájomného a zálohových platieb za byt listom zo dňa 25.6.2019, pričom Miestnym úradom MČ Košice - P. bol právnenému zástupcovi žalobcu oznámené, že zásielku vracia späť, nakoľko žalovanou nebola v odbernej lehote vyzdvihnutá, t.j. v odbernej lehote do 9.8.2019; žalovaná sa dostala do omeškania od 10.8.2019, preto súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením zaviazal žalovanú na úhradu úrokov z omeškania s bezdôvodným obohatením od 10.8.2019 tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa ust. § 255 ods. 1,2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Žalobca mal voči žalovanej úspech vo veci v rozsahu 60,60 % a žalovaná voči žalobcovi v rozsahu 39,40 Eur, súd priznal žalobcovi voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 21,20 % (60,60 - 39,40).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, žalobca má právo podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.